

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 2

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 3 ianuarie 2017

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 605 din 22 septembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă	2-4	1.548/2016. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru modificarea Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.094/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 8 unități administrativ-teritoriale din județul Buzău.....	13-14
Decizia nr. 606 din 22 septembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 427 alin. (1) și art. 511 alin. (4) din Codul de procedură civilă	5-6	1.549/2016. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Lunca Corbului, județul Argeș, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare.....	15
Decizia nr. 680 din 17 noiembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (1) lit. f) și alin. (4) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995	7-11	1.641/2016. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management al ariei naturale protejate de interes național Lacul Adunații de Geormane	15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
139/2016. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 96/2014 privind aprobarea tarifelor aplicabile în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor	12	ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
1.547/2016. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Drănic, județul Dolj, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare	13	1.032/2016. — Ordin privind modificarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2015 și 2016, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 185/2015	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 605
din 22 septembrie 2016****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 182 alin. (2)
din Codul de procedură civilă**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ruslan Culinca în Dosarul nr. 1.065/286/2014 al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.697D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că textul legal criticat nu afectează termenul de depunere a cererii de apel. Rațiunea impusă de legiuitor ca cererea depusă prin fax și e-mail să fie făcută în timpul orelor de program este tocmai pentru a primi dată certă în aceeași zi în care a fost înaintată către instanță. Mai arată că, în jurisprudența sa, respectiv prin Decizia nr. 1.281 din 29 septembrie 2011, Curtea a statuat că momentul de la care începe să curgă termenul nu poate fi afectat sau modificat de modalitatea de comunicare sau notificare a actelor de procedură.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia nr. 1.435/ca din 22 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.065/286/2014, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ruslan Culinca într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe a Judecătoriei Răducăneni prin care a fost admisă excepția tardivității formulării plângerii împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că limitarea în timp a depunerii actului procedural, în timpul programului de lucru, încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 și art. 21. În acest sens arată că în ipoteza depunerii la instanță a unui act procedural, prin mijloace de comunicare precum fax sau e-mail, termenul expiră la data încheierii programului de lucru al instanței, în timp ce pentru persoanele aflate în situații identice care depun respectivul act prin scrisoare recomandată în alt loc, termenul expiră mai târziu.

6. Se susține că se încalcă accesul liber la justiție prin condiționarea trimiterii prin fax ori prin e-mail a actelor procedurale doar în timpul programului de lucru al instanței. Apreciază că această condiționare nu este una proporțională cu scopul urmărit, în condițiile în care prin art. 183 din Codul de procedură civilă nu se impune aceeași condiție pentru actele procedurale trimise prin poștă ori curierat.

7. Prin urmare, consideră că nu există un raport rezonabil de proporționalitate între cerințele de interes general referitoare la buna administrare a justiției și protecția drepturilor fundamentale ale individului, dispozițiile legale criticate consacrand un dezechilibru între cele două interese concurente.

8. **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. Prin prevederile legale criticate nu este afectat termenul de declarare a apelului, deoarece există posibilitatea depunerii actului procedural la poștă sau prin curier rapid și după încheierea orelor de program ale instanței. Rațiunea impusă de legiuitor, ca cererea transmisă prin fax sau e-mail să fie în timpul orelor de program, este tocmai ca actul de procedură să primească dată certă în aceeași zi în care a fost înaintat către instanță.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

11. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, care au următorul cuprins: „*Cu toate acestea, dacă este vorba de un act ce trebuie depus la instanță sau într-un alt loc, termenul se va împlini la ora la care activitatea încetează în acel loc în mod legal, dispozițiile art. 183 fiind aplicabile.*”

15. Art. 183 cu denumirea marginală „*Actele depuse la poștă, servicii specializate de curierat, unități militare sau locuri de*

deținere” din Codul de procedură civilă la care face referire textul de lege criticat are următorul cuprins:

„(1) Actul de procedură depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare este socotit a fi făcut în termen.

(2) Actul depus de partea interesată înăuntrul termenului prevăzut de lege la unitatea militară ori la administrația locului de deținere unde se află această parte este, de asemenea, considerat ca făcut în termen.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută, după caz, de serviciul de curierat rapid, de serviciul specializat de comunicare, de unitatea militară sau de administrația locului de deținere, pe actul depus, servesc ca dovadă a datei depunerii actului de către partea interesată.”

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că alin. (1) al art. 182 din Codul de procedură civilă stabilește regula de calcul a termenelor. Acestea se socotesc pe zile, săptămâni, luni sau ani și se împlinesc la ora 24 a ultimei zile în care se poate îndeplini actul de procedură. Alin. (2) al aceluiași articol reglementează excepția de la această regulă, respectiv termenul se va împlini, în situația în care un act trebuie depus la instanță sau la un alt loc, la ora la care activitatea încetează în acel loc în mod legal, dispozițiile art. 183 fiind aplicabile. Potrivit dispoziției legale criticate, deși termenele se socotesc pe zile întregi, totuși, în ziua în care se împlinește termenul partea interesată trebuie să depună actul la instanță până la închiderea programului. În ceea ce privește aplicabilitatea dispozițiilor art. 183 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că alin. (1) prevede trei modalități de transmitere a actului de procedură (depunere la oficiul poștal, cu scrisoare recomandată; la un serviciu de curierat rapid; la un serviciu specializat de comunicare), iar dovada datei depunerii se face, astfel cum rezultă din alin. (3), de partea interesată cu recipisa oficiului poștal, precum și cu înregistrarea ori atestarea făcută de serviciul de curierat rapid sau de serviciul specializat de comunicare pe actul depus. Așadar, dispozițiile art. 183 din Codul de procedură civilă reprezintă o facilitate instituită în favoarea persoanelor care nu pot ajunge la sediul instanței în vederea depunerii actului de procedură.

18. Autorul excepției susține că sunt încălcate principiul egalității în fața legii și accesul liber la justiție, deoarece în ipoteza depunerii la instanță a unui act procedural, prin mijloace de comunicare precum fax sau e-mail, termenul expiră la data încheierii programului de lucru al instanței, în timp ce pentru persoanele aflate în situații identice care depun respectivul act prin scrisoare recomandată în alt loc, termenul expiră mai târziu.

19. Problema ridicată de autorul excepției de neconstituționalitate privește interpretarea dispozițiilor art. 182 alin. (2) prin raportare la dispozițiile art. 183 din Codul de procedură civilă în cazul transmiterii actelor procedurale prin fax ori poșta electronică.

20. În acest sens, Curtea reține că textul legal criticat reglementează termenul de depunere a actelor procedurale raportat la programul de lucru al instanței sau al locului unde trebuie depus actul respectiv, făcându-se aplicabilitatea dispozițiilor legale ale art. 183 din Codul de procedură civilă în al cărui conținut nu sunt menționate faxul și poșta electronică ca modalități de comunicare a actelor de procedură, ci numai scrisoarea recomandată la oficiul poștal, depunerea la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de

comunicare, astfel cum s-a arătat la paragraful 17 din prezenta decizie.

21. În ceea ce privește faxul și poșta electronică, Curtea observă că aceste modalități de comunicare sunt acceptate de lege, însă nu se regăsesc în ipoteza normei legale criticate. Spre exemplu, Curtea reține că art. 94 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 970 din 28 decembrie 2015, prevede că actele de sesizare a instanței depuse personal sau prin reprezentant, sosite prin poștă, curier ori fax sau în orice alt mod prevăzut de lege, se depun la registratură, unde, în aceeași zi, după stabilirea obiectului cauzei, primesc, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, dată certă și număr din aplicația ECRIS. De asemenea, Codul de procedură civilă prevede aceste modalități de comunicare a actelor de procedură, spre exemplu, potrivit art. 148 alin. (2), cererile adresate, personal sau prin reprezentant, instanțelor judecătorești pot fi formulate și prin înscris în formă electronică, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege. Art. 149 alin. (4) din Cod prevede că în cazul în care cererea a fost comunicată, potrivit legii, prin fax sau prin poșta electronică, grefierul de ședință este ținut să întocmească din oficiu copii de pe cerere, pe cheltuiala părții care avea această obligație. Potrivit art. 199 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de chemare în judecată, depusă personal sau prin reprezentant, sosită prin poștă, curier, fax sau scanată și transmisă prin poștă electronică ori prin înscris în formă electronică, se înregistrează și primește dată certă prin aplicarea ștampilei de intrare. Astfel cum rezultă din dispozițiile art. 471 alin. (3), cererea de apel poate fi trimisă și prin poștă, fax, poșta electronică sau curier.

22. Prin urmare, Curtea reține că părțile interesate au la îndemână, pe lângă depunerea actelor procedurale personal sau prin reprezentant, prin poștă, curier rapid sau prin intermediul unui serviciu specializat de comunicare, și posibilitatea transmiterii acestor acte prin intermediul poștei electronice sau al faxului, fiind astfel facilitată comunicarea rapidă a actelor de procedură.

23. În speță, astfel cum rezultă din actele dosarului, autorul excepției de neconstituționalitate a transmis actul procedural prin fax după ora de închidere a programului de lucru al instanței.

24. În ceea ce privește programul de lucru al instanțelor, Curtea reține că acesta este de 8 ore zilnic, timp de 5 zile pe săptămână și începe, de regulă, la ora 8,00 și se încheie la ora 16.00, potrivit art. 89 alin. (1) din Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, mai sus menționat.

25. În continuare, Curtea observă că cererile trimise prin poșta electronică sau prin fax nu beneficiază de efectele prevăzute de art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia un act de procedură depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare este socotit a fi făcut în termen. În timp ce art. 183 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevede în mod expres că recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută de serviciul de curierat rapid sau de serviciul specializat de comunicare servește ca dovadă a datei depunerii actului de către partea interesată, în cazul actelor de procedură transmise pe fax sau poștă electronică, nu există o prevedere similară.

26. Problema care se ridică în cazul transmiterii actelor de procedură prin intermediul faxului sau poștei electronice este certitudinea recepționării în termenul legal al acestora de către instanța de judecată. În acest sens sunt și dispozițiile art. 154 alin. (6) coroborat cu art. 241 alin. (3) din Codul de procedură

civilă, potrivit cărora mijlocul de comunicare trebuie să fie apt să asigure atât transmiterea textului, cât și confirmarea primirii lui.

27. Astfel, Curtea apreciază că trimiterea actelor de procedură prin fax sau poștă electronică a fost asimilată depunerii personale la instanță și nu trimiterii efectuate prin oficiul poștal, serviciul de curierat sau prin alt serviciu specializat de comunicare. Actul de procedură transmis prin fax sau poștă electronică este considerat a fi făcut în termen la data la care a fost înregistrat la instanță, iar potrivit dispoziției legale criticate, deși termenele se socotesc pe zile întregi, totuși, în ziua în care se împlinesc termenul partea interesată trebuie să depună actul la instanță până la închiderea programului.

28. Prin urmare, dispozițiile legale criticate nu limitează dreptul părților de a comunica cu instanțele judecătorești, deoarece nimic nu le împiedică pe acestea să se adreseze instanțelor prin orice mijloace, cu condiția, subînțeleasă, de a o face în termenele și condițiile prevăzute de lege.

29. Cu privire la critica de neconstituționalitate ce vizează încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că principiul egalității presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). În aplicarea prevederilor art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că reprezintă o încălcare a acestor prevederi orice diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi aflați în situații analoge, fără o justificare obiectivă și rezonabilă (Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza *Marckx împotriva Belgiei*, paragraful 33, și Hotărârea din 29 aprilie 2008, pronunțată în Cauza *Burden împotriva Regatului Unit*, paragraful 60). Instanța de la Strasbourg a mai statuat că dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoge, fără a exista justificări obiective și rezonabile (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 28 octombrie 1987, pronunțată în Cauza *Inze împotriva Austriei*, paragraful 41), ci și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără a exista justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite (Hotărârea din 6 aprilie 2000, pronunțată în Cauza *Thlimmenos împotriva Greciei*, paragraful 44).

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ruslan Culinca în Dosarul nr. 1.065/286/2014 al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 septembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

30. În ceea ce privește pretinsa încălcare a accesului liber la justiție, Curtea observă că Legea fundamentală nu interzice stabilirea prin lege a anumitor condiții sau reguli de procedură în privința exercitării acestui drept, ci, dimpotrivă, statuează în art. 126 alin. (2) că „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Așadar, Curtea reține că stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie o încălcare a acestui drept fundamental, întrucât accesul liber la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se îndeplinește și este de competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994). Principiul accesului liber la justiție trebuie interpretat și prin prisma art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că dreptul de acces la un tribunal nu este un drept absolut, existând posibilitatea limitărilor implicit admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept (Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragrafele 37—38), iar accesul liber la justiție implică, prin natura sa, o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului (Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36). Instituirea unor termene pentru efectuarea diferitelor acte de procedură, termenele de prescripție și cele de decădere sau sancțiunile pentru nerespectarea acestora nu sunt de natură a încălca art. 6 paragraful 1 din Convenție, acestea fiind restricții admise atât timp cât nu aduc atingere dreptului la un tribunal în substanța sa (Hotărârea din 22 octombrie 1996, pronunțată în Cauza *Stubbings împotriva Regatului Unit*, paragrafele 51—52). Dreptul de acces la tribunale nu este un drept absolut, putând fi supus unor restricții legitime, cum ar fi termenele legale de prescripție sau ordonanțele care impun depunerea unei cauțiuni (Hotărârea din 10 mai 2001, pronunțată în Cauza *Z și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 93).

31. În privința termenelor procedurale, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că instituirea acestora a avut în vedere securitatea și stabilitatea raporturilor juridice și nicidecum îngrădirea accesului liber la justiție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 123 din 16 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 22 martie 2006).

32. Prin urmare, Curtea nu poate reține încălcarea dispozițiilor constituționale invocate.

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 606

din 22 septembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 427 alin. (1) și art. 511 alin. (4) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 427 alin. (1) și art. 511 alin. (4) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Dorin Crăciun în Dosarul nr. 388/57/2015 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.713D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosarul cauzei autorul excepției de neconstituționalitate a depus note scrise în susținerea admiterii acesteia. De asemenea, solicită judecarea cauzei în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că autorul excepției de neconstituționalitate face o descriere a situației de fapt, fiind nemulțumit că hotărârea instanței i-a fost comunicată doar la domiciliul ales. Autorul excepției nu formulează critici de neconstituționalitate, ci doar amintește practica instanțelor de judecată cu privire la modul de comunicare a hotărârilor și analizează textele de lege criticate prin prisma unor interpretări proprii. Având în vedere acestea, apreciind că aspectele invocate excedează controlului de constituționalitate exercitat de Curte, pune concluzii de respingere a excepției ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 17 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 388/57/2015, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 427 alin. (1) și art. 511 alin. (4) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Dorin Crăciun într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de revizuire a unei decizii a Curții de Apel Alba Iulia prin care s-a admis apelul formulat de partea pârâtă.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt

neconstituționale în măsura în care se interpretează că hotărârea a fost legal comunicată la domiciliul procesual ales și nu efectiv și la domiciliul părții indicat în acțiune. Astfel, se apreciază că art. 511 alin. (4) din Codul de procedură civilă este neconstituțional dacă revizuietului nu i-a fost comunicată personal decizia a cărei revizuire a solicitat-o imediat după pronunțarea hotărârii, iar art. 427 alin. (1) din Codul de procedură civilă este neconstituțional dacă se interpretează că este îndeplinită cerința comunicării acesteia la domiciliul procesual ales pe parcursul desfășurării procesului, și nu efectiv la domiciliul părții.

7. Se mai arată că hotărârea care se pronunță semnifică terminarea procesului, iar comunicarea acesteia trebuie efectuată atât la domiciliul părții, cât și la cel ales al acesteia.

8. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, dispozițiile legale criticate reprezentând norme de procedură care reglementează obligația de comunicare a hotărârii de către instanță din oficiu, precum și termenul de motivare a cererii de revizuire, respectiv sancțiunea nerespectării acestui termen.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Guvernul** apreciază că dispozițiile legale criticate nu sunt de natură să nesocotească exigențele drepturilor constituționale privind egalitatea în drepturi și accesul liber la justiție, ci, dimpotrivă, dau expresie regulilor constituționale amintite, prin aceea că, pe de o parte, conferă părților posibilitatea de a cunoaște efectiv actul jurisdicțional, iar, pe de altă parte, concură, prin reglementarea riguroasă a condițiilor privind motivarea revizuirii, la satisfacerea imperativului stabilității hotărârilor judecătorești definitive.

11. **Avocatul Poporului** consideră că autorul excepției de neconstituționalitate nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci urmărește, în realitate, modificarea soluției legislative în sensul ca hotărârea să fie comunicată nu numai la domiciliul ales al justițiabilului, dar și la domiciliul efectiv al acestuia. De asemenea, arată că autorul excepției de neconstituționalitate s-a limitat doar la o simplă enumerare a unor dispoziții din Legea fundamentală. Din această perspectivă apreciază că excepția de neconstituționalitate apare ca fiind inadmisibilă, soluționarea sa excedând competenței Curții Constituționale.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 427 alin. (1) și art. 511 alin. (4) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, care au următorul cuprins:

— Art. 427 alin. (1) din Codul de procedură civilă: „*Hotărârea se va comunica din oficiu părților, în copie, chiar dacă este definitivă. Comunicarea se va face de îndată ce hotărârea a fost redactată și semnată în condițiile legii.*”;

— Art. 511 alin. (4) din Codul de procedură civilă: „*Revizuirea se motivează prin însăși cererea de declarare a căii de atac sau înăuntrul termenului de exercitare a acesteia, sub sancțiunea nulității.*”

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (1) potrivit cărora *Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea*, art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 privind accesul liber la justiție, astfel cum se interpretează, potrivit art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, și prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, a stabilit că excepția de neconstituționalitate are o anumită structură inerentă și intrinsecă care cuprinde trei elemente, respectiv textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și

motivarea relației de contrarietate între cele două texte. Însă, chiar dacă excepția de neconstituționalitate este în mod formal motivată, deci cuprinde cele trei elemente, dar motivarea în sine nu are nicio legătură cu textul criticat, iar textul de referință este unul general, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, fiind contrară art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

17. În cauza de față, Curtea reține că dispozițiile legale criticate reprezintă norme de procedură care consacără regula obligativității comunicării hotărârilor judecătorești din oficiu părților, respectiv instituie reglementări privind motivarea revizuirii și sancțiunea nerespectării acestora. Or, chiar dacă excepția de neconstituționalitate invocată în prezenta cauză cuprinde în mod formal toate cele trei elemente ale sale, motivele invocate în susținerea acesteia nu au nicio legătură cu textele legale criticate, critica referindu-se la o soluție legislativă reglementată, de altfel, prin alte texte ale Codului de procedură civilă.

18. În consecință, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 427 alin. (1) și art. 511 alin. (4) din Codul de procedură civilă este inadmisibilă, întrucât nu este motivată așa cum prevăd dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, pentru a căror respectare motivele de constituționalitate trebuie să aibă legătură cu textul criticat. Curtea nu poate să se autosesizeze și să își exercite controlul de constituționalitate cu privire la alte texte legale, instanța de contencios constituțional pronunțându-se numai *in limine litis* (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 198 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 martie 2009).

19. Totodată, Curtea reține că modul de comunicare a actelor procedurale și verificarea respectării termenelor procedurale reprezintă chestiuni ce țin de competența instanței de judecată, aceasta având atributul aplicării și interpretării normelor legale la cauza dedusă judecătii, iar potrivit art. 186 din Codul de procedură civilă, partea interesată care a pierdut un termen procedural poate obține repunerea în termen, dacă face dovada că întârzierea se datorează unor motive temeinic justificate.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 427 alin. (1) și art. 511 alin. (4) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Dorin Crăciun în Dosarul nr. 388/57/2015 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 septembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 680

din 17 noiembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (1) lit. f) și alin. (4) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 40 alin. (1) lit. f) și alin. (4) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, excepție ridicată de Monica Tudorancea în Dosarul nr. 932/42/2015 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.369D/2016.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 27 octombrie 2016, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Ștefania Sofronea și a autoarei excepției de neconstituționalitate, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 17 noiembrie, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 15 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 932/42/2015, **Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (1) lit. f) și alin. (4) din Legea nr. 36/1995 a notarilor publici și a activității notariale.** Excepția a fost ridicată de Monica Tudorancea, reclamantă într-o cauză având ca obiect anularea ordinului ministrului Justiției prin care se dispune încetarea calității de notar public și obligarea Ministerului Justiției la îndeplinirea formalităților necesare pentru reluarea activității de către reclamantă în cadrul B.N.P. Tudorancea Monica.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea arată că la momentul săvârșirii faptelor incriminate, respectiv la data de 5 august 2011 și 12 august 2011, erau în vigoare prevederile art. 23 din Legea nr. 36/1995, care dispuneau referitor la calitatea de notar că aceasta încetează în cazul condamnării definitive pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave sau care aduce atingere prestigiului profesiei. În această situație urma să se efectueze o analiză a gravității faptei, în condițiile Regulamentului de aplicare a Legii nr. 36/1995 și, în funcție de această analiză, se dispunea încetarea calității de notar. Art. 23 alin. (2) din Legea nr. 36/1995, în forma existentă la momentul săvârșirii faptelor, prevedea că „încetarea calității de notar se constată sau se dispune, după caz, de Ministrul Justiției”, cu precizarea că, în conformitate cu Regulamentul de aplicare a Legii nr. 36/1995, aprecierea gravității faptei și a sancțiunii se făcea de către organele de conducere ale Uniunii Naționale a Notarilor Publici.

5. Spre deosebire de textul anterior, prin modificarea adusă art. 23 din Legea nr. 36/1995, prin Legea nr. 77/2012 și Legea nr. 255/2013, a fost instituită prevederea cuprinsă în actuala formă a art. 40 alin. (1) lit. f), care prevede că încetează calitatea de notar public „când prin hotărâre judecătorească definitivă s-a dispus condamnarea sau amânarea aplicării pedepsei pentru săvârșirea unor infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ori pentru săvârșirea cu intenție a unei alte infracțiuni”. În mod corespunzător a fost modificat și alin. (2) al art. 23, care a devenit alin. (4) din art. 40, care stabilește că ministrul Justiției poate dispune, în acest caz, încetarea calității de notar public din oficiu.

6. Este evidentă diferența dintre cele două norme legale, în măsura în care în forma de la data săvârșirii faptei urma să se aprecieze dacă fapta constituie o infracțiune gravă sau dacă a adus atingere prestigiului profesiei (în cazul reclamantei a fost vorba despre pedeapsa cu amenda fără suspendarea vreunor drepturi sau a exercitării funcției), iar în forma actuală săvârșirea unor infracțiuni cu intenție duce automat la încetarea calității de notar. Consideră că se află în situația în care se poate face o analiză a principiului neretroactivității, deoarece există un conflict real de legi în timp, având în vedere prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, referitor la neretroactivitatea legii civile, în măsura în care faptele au fost săvârșite în anul 2011, iar sancțiunile aplicate au fost cele cuprinse în textele de lege edictate ulterior. Așa cum se subliniază în Decizia nr. 436/2014 a Curții Constituționale, la nivel infraconstituțional, principiul neretroactivității este prevăzut de art. 6 din Codul civil, care stipulează că „actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a legii noi nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor”. Așadar, săvârșirea unei fapte culpabile constituie elementul de apreciere a datei la care a luat naștere raportul juridic, pentru că sancțiunea încetării calității de notar se aplică pentru săvârșirea faptelor cu intenție, iar în speță acestea au fost săvârșite înainte de apariția noului text de lege.

7. Din acest motiv, autoarea excepției consideră că aplicarea unei sancțiuni în baza unui text de lege edictat ulterior săvârșirii faptei constituie o încălcare a principiului neretroactivității și sub acest aspect prevederile art. 40 alin. (1) lit. f) și alin. (4) din Legea nr. 36/1995 sunt neconstituționale. Modificarea legii și aplicarea unei sancțiuni care nu era prevăzută la momentul săvârșirii faptei încalcă și principiul previzibilității și predictibilității legii, deoarece subiectul de drept nu poate cunoaște ce acte sau omisiuni, respectiv ce fapte pot constitui motiv de angajare a răspunderii sale într-o manieră diferită de cea existentă la momentul săvârșirii faptelor. Din acest punct de vedere, textul de lege criticat încalcă și principiul egalității în fața legii și al nediscriminării, prevăzut de art. 16 din Constituție. Astfel, dacă dosarul penal ar fi fost soluționat într-un termen rezonabil și mai scurt, nu s-ar fi ajuns la problema referitoare la aplicabilitatea art. 40 din Legea nr. 36/1995, iar autorului faptei nu i se poate imputa modul în care a fost soluționat, ca durată în timp, dosarul penal de către statul român. Este încălcat, de asemenea, și principiul securității juridice și al încrederii cetățenilor în normele de drept. Dispozițiile criticate instituie o sancțiune mai grea decât consecințele penale ale faptei, din mai multe puncte de vedere:

se ajunge la pierderea definitivă a dreptului la muncă și a dreptului la exercitarea unei profesii, sancțiunea nu este dispusă pentru un anumit termen, așa cum este prevăzut în materie penală, dacă s-ar fi dispus pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unei profesii și nu se prevede nici modalitatea de a reintra în profesie, fiind încălcate drepturile câștigate prin examenul de intrare în profesie. Toate aceste împrejurări aduc atingere prevederilor art. 41 din Constituție referitoare la dreptul la muncă, coroborate cu prevederile art. 53 din Constituție, deoarece au ca rezultat restrângerea exercițiului acestui drept, respectiv exercitarea unei profesii, într-un mod care nu respectă principiul proporționalității.

8. **Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, deoarece măsura încetării calității de notar este justificată de constatarea înscrierii antecedentelor penale în cazierul judiciar al notarului public, ceea ce conduce la inexistența uneia dintre condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a putea fi notar public, și anume lipsa antecedentelor penale.

9. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** arată că își însușește punctul de vedere al Ministerului Justiției, care are calitatea de părât în procesul aflat pe rolul Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, și care a fost prezentat în fața instanței judecătorești și consemnat în actul de sesizare a Curții Constituționale. Astfel, potrivit Încheierii din 15 iunie 2016 pronunțată în Dosarul nr. 932/42/2015, Ministerul Justiției a susținut că, în temeiul textului de lege criticat, fie în forma anterioară, fie în forma în vigoare, măsura încetării calității de notar public este justificată de constatarea înscrierii antecedentelor penale în cazierul judiciar al notarului public, ceea ce conduce la inexistența uneia dintre condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a putea fi notar public, și anume aceea de a nu avea antecedente penale. Astfel, în speță, încetarea calității de notar public intervine ca urmare a înscrierii antecedentelor penale în cazierul judiciar al notarului public. Făcând abstracție de aplicarea legii în timp, oricare variantă ar pretinde reclamanta că i-ar fi aplicabilă, că este vorba de forma în vigoare la momentul săvârșirii faptelor sau că este vorba despre forma în vigoare la momentul emiterii actului administrativ, această acțiune/măsură are temei legal. Deci, în oricare dintre variantele textului, măsura încetării calității de notar public era și este posibilă și legitimă, astfel că susținerea referitoare la încălcarea principiului previzibilității legii este fără temei. Prin urmare, chiar admitând varianta reclamantei, se reține că inclusiv la momentul săvârșirii faptelor existau premisele scoaterii din profesie, desigur în condițiile existenței hotărârii de condamnare. În acest sens, este invocată jurisprudența Curții Constituționale cu privire atât la competența legiuitorului de a reglementa condițiile pentru ocuparea unor funcții sau exercitarea unor profesii, cât și competența de a stabili cazurile de încetare a acestora.

11. Ministerul Justiției arată, însă, că în cazul care se analizează este în discuție o chestiune de aplicare a legii, mai degrabă decât o problemă de constituționalitate, iar în mod corect, actul administrativ prin care s-a dispus cu privire la încetarea calității de notar public a fost adoptat în baza legii în vigoare la momentul emiterii sale (art. 40 din Legea nr. 36/1995, republicată). Autoarea excepției nu poate să invoce nesocotirea principiului neretroactivității consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție în condițiile în care antecedentele penale au constituit și constituie motiv de neprimire în profesie, precum și motiv de încetare a calității de notar public, norma criticată neintroducând niciun element de noutate. Pe de altă parte, susținând caracterul de sancțiune penală a măsurii încetării

calității de notar public, autoarea excepției induce o confuzie, pentru că, în realitate, nu este vorba despre aplicarea unei legi penale, ci despre aplicarea legii care delimitează condițiile exercitării profesiei de notar public. Astfel, în cauză se pune în discuție o problemă de aplicare a legii ce reglementează statutul profesiei, autoarea excepției afirmând în mod greșit că în ceea ce o privește ar fi fost necesar să se verifice incidența art. 23 din Legea nr. 36/1995, în vigoare la data săvârșirii faptelor, iar nu incidența art. 40 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 36/1995, în vigoare la data pronunțării condamnării penale pentru acele fapte și deci la momentul înscrierii antecedentelor penale în cazierul notarului public.

12. **Președinții Senatului și Camerei Deputaților și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctul lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părții prezente, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 40 alin. (1) lit. f) și alin. (4) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 18 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

„(1) *Calitatea de notar public încetează: [...]*

f) când prin hotărâre judecătorească definitivă s-a dispus condamnarea sau amânarea aplicării pedepsei pentru săvârșirea unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ori pentru săvârșirea cu intenție a unei alte infracțiuni; [...]

(4) Încetarea funcției de notar public se constată sau se dispune, după caz, de ministrul justiției, la propunerea Biroului executiv al Consiliului Uniunii, la cererea notarului public sau din oficiu.”

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) care prevede principiul neretroactivității, art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 care consacră dreptul la muncă și în art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate în susținerea criticilor de neconstituționalitate art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

16. Analizând evoluția legislativă a dispozițiilor legale criticate, Curtea reține că, potrivit art. 23 din Legea nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995: „(1) *Calitatea de notar public încetează: [...]* f) *în cazul condamnării definitive pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave sau care aduce atingere prestigiului profesiei; [...]*

(2) Încetarea calității de notar public se constată sau se dispune, după caz, de ministrul justiției.”

17. Legea nr. 36/1995 a fost modificată prin Legea nr. 77/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 8 iunie 2012, și republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 4 februarie 2013, normele fiind renumerotate, art. 23 devenind art. 41: „(1) *Calitatea de notar public încetează: [...]* f) *în cazul condamnării definitive pentru săvârșirea unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ori pentru săvârșirea cu intenție a unei alte infracțiuni; [...]*

(3) *Încetarea funcției de notar public se constată sau se dispune, după caz, de ministrul justiției, la propunerea Biroului executiv al Consiliului Uniunii, la cererea notarului public sau din oficiu.*"

18. În fine, ultima modificare a survenit prin republicarea Legii nr. 36/1995 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 18 iunie 2014, dispozițiile criticate fiind cuprinse în art. 40 al legii și au în prezent următorul conținut: „(1) *Calitatea de notar public încetează: [...] f) când prin hotărâre judecătorească definitivă s-a dispus condamnarea sau amânarea aplicării pedepsei pentru săvârșirea unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ori pentru săvârșirea cu intenție a unei alte infracțiuni; [...]*”

(4) *Încetarea funcției de notar public se constată sau se dispune, după caz, de ministrul justiției, la propunerea Biroului executiv al Consiliului Uniunii, la cererea notarului public sau din oficiu.*"

19. Curtea observă că dispozițiile legale criticate trebuie coroborate cu prevederile art. 40 alin. (1) lit. g), calitatea de notar încetând și „în cazul în care notarul public nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 22 lit. a)—g)”, dispozițiile art. 22 lit. d) stipulând că „Notar public poate fi cel care îndeplinește următoarele condiții: [...] d) nu are antecedente penale rezultate ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ori a săvârșirii cu intenție a unei alte infracțiuni.”

20. Dispozițiile Legii nr. 36/1995 reglementează statutul notarului public, profesie liberală investită să îndeplinească un serviciu de interes public, care are statutul unei funcții autonome [art. 3 alin. (1) din lege]. Caracterul autonom al funcției de notar public presupune independență în exercitarea atribuțiilor profesionale, acesta supunându-se numai legii. Autonomia funcției de notar public are ca finalitate înlăturarea oricărei ingerințe în îndeplinirea atribuțiilor stabilite de lege și este coroborată cu stabilitatea în funcție a notarului public, care este menită să garanteze echitatea și imparțialitatea în actul decizional al persoanei care deține această calitate. Desfășurându-și activitatea în temeiul celor două principii (autonomia și stabilitatea), activitatea notarilor publici este supusă controlului judecătoresc și controlului profesional exercitat de organele abilitate în acest scop.

21. Calitatea de notar public se poate dobândi doar de către persoanele care îndeplinesc exigențele profesionale și condițiile prevăzute cumulativ de lege, după parcurgerea unei proceduri stabilite de lege și de regulamentele adoptate în executarea legii, numirea în funcție a notarului public realizându-se prin ordin al ministrului justiției, la propunerea Biroului executiv al Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici. Poate accede în profesia de notar public persoana care nu are antecedente penale rezultate ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ori a săvârșirii cu intenție a unei alte infracțiuni, dovadă care se face cu certificatul de cazier judiciar sau echivalentul acestuia, eliberat de autoritatea competentă din statul ori, după caz, statele al cărui/cărora cetățean este. Controlul profesional administrativ al activității notarilor se exercită de către Uniunea Națională a Notarilor Publici, prin Consiliul său de conducere, care poate delega efectuarea controlului Colegiului director al Camerei Notarilor, și de către Ministerul Justiției, care poate delega această activitate inspectorilor săi de specialitate.

22. Încetarea calității de notar public poate fi constatată sau dispusă, după caz, de ministrul justiției, la propunerea Biroului executiv al Consiliului Uniunii, la cererea notarului public sau din oficiu. Încetarea calității de notar public în cazul prevăzut la art. 40 alin. (1) lit. f) din lege (când prin hotărâre judecătorească definitivă s-a dispus condamnarea sau amânarea aplicării pedepsei pentru săvârșirea unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ori pentru săvârșirea cu intenție a unei alte infracțiuni) se dispune de ministrul justiției, din oficiu sau la sesizarea Biroului executiv al Consiliului Uniunii, de îndată ce a primit de la instanța de judecată copia certificată a hotărârii judecătorești de condamnare rămase definitivă sau certificatul

de grefă din care rezultă acest fapt. Cu alte cuvinte, *dispozițiile art. 40 alin. (1) lit. f) din lege reglementează consecința juridică în planul carierei profesionale, respectiv sancțiunea civilă aplicată ca urmare a pronunțării unei hotărâri judecătorești de condamnare sau de amânare a aplicării pedepsei pentru săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de ipoteza normei. Dispoziția legală constituie și expresia principiului simetriei juridice*, principiu fundamental într-un regim întemeiat pe preeminența dreptului, în condițiile în care legea condiționează accesul în profesie de lipsa antecedentelor penale.

23. În concluzie, Curtea constată că, în concepția legiuitorului, activitatea notarială este un serviciu public, care este organizat și funcționează pe baza *unei legi civile speciale*, iar profesia de notar public poate fi exercitată de un corp profesional selectat și funcționând după reguli stabilite de lege. Statutul profesiei de notar public are ca scop, pe de o parte, asigurarea autonomiei și stabilității profesionale, garanții ale independenței notarului public, iar, pe de altă parte, integritatea și probitatea persoanei care deține această calitate și prestează un serviciu public, garanție a respectării drepturilor și intereselor cetățenilor care beneficiază de acest serviciu.

24. Potrivit art. 173 din Codul penal, precum și celor reținute prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014 (paragraful 47), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, în sensul că art. 1 alin. (1) din Codul penal stabilește că legea penală prevede faptele care constituie infracțiuni, motiv pentru care în absența unei incriminări nu se poate vorbi despre o lege penală, se observă că *în conținutul normativ al dispozițiilor criticate nu sunt incriminate fapte care constituie infracțiuni, ci consecințele juridice pe care o condamnare penală o are în sfera statutului profesional al notarului public*. De asemenea, se reține că, potrivit art. 1 coroborat cu art. 3 și 5 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, legea contravențională apără valorile sociale, care nu sunt ocrotite prin legea penală, iar actele normative prin care se stabilesc contravenții vor cuprinde descrierea faptelor ce constituie contravenții și sancțiunea ce urmează să se aplice pentru fiecare dintre acestea, sancțiune care poate fi principală ori complementară. Având în vedere aceste considerente, Curtea constată că prevederile art. 40 din Legea nr. 36/1995 a notarilor publici și a activității notariale nu se circumscriu noțiunii de „lege penală sau contravențională”, pentru ca acestea să constituie o excepție de la aplicarea principiului neretroactivității prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție.

25. În lumina celor expuse, Curtea reține că legiuitorul, în limitele marjei de apreciere de care se bucură, este liber să impună reguli privind statutul juridic al profesiei de notar public, inclusiv să modifice, să completeze sau să abroge condiții ce țin de încetarea calității de notar. Cu toate acestea, criteriile avute în vedere de noua reglementare trebuie să se supună, asemenea oricărei legi, exigențelor impuse de principiul neretroactivității legii civile, întrucât, potrivit art. 15 alin. (2) teza întâi din Constituție, „Legea dispune numai pentru viitor [...]”. De aceea, legiuitorul este obligat ca, în activitatea de legiferare, să respecte principiul neretroactivității legii (cu singura excepție permisă, cea a legii penale sau contravenționale mai favorabile). La nivel infraconstituțional, principiul neretroactivității legii civile este prevăzut de art. 6 din Codul civil cu denumirea marginală „Aplicarea în timp a legii civile”. Totodată, art. 3 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, cuprinde dispoziții referitoare la soluționarea conflictului de legi în timp, potrivit cărora „Actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a Codului civil nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor”.

26. Faptele pentru care autoarea excepției de neconstituționalitate a fost condamnată au fost săvârșite la data de 5, respectiv 12 august 2011, dată la care erau în vigoare prevederile art. 23 din Legea nr. 36/1995, care dispuneau referitor la calitatea de notar că aceasta încetează în cazul condamnării definitive pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave sau care aduce atingere prestigiului profesiei. Prin aplicarea acestor dispoziții, urma să se efectueze o analiză a gravității faptei, în condițiile Regulamentului de aplicare a Legii nr. 36/1995 și, în funcție de această analiză, se dispunea încetarea calității de notar. Art. 23 alin. (2) din Legea nr. 36/1995, în forma existentă la momentul săvârșirii faptelor, prevedea că „*încetarea calității de notar se constată sau se dispune, după caz, de ministrul justiției*”, cu precizarea că, în conformitate cu Regulamentul de aplicare a Legii nr. 36/1995, aprecierea gravității faptei și a sancțiunii se făcea de către organele de conducere ale Uniunii Naționale a Notarilor Publici. Ulterior, prin modificarea adusă art. 23 din Legea nr. 36/1995, prin Legea nr. 77/2012 și Legea nr. 255/2013, a fost instituită prevederea cuprinsă în actuala formă a art. 40, alin. (1) lit. f), care prevede că încetează calitatea de notar public „*când prin hotărâre judecătorească definitivă s-a dispus condamnarea sau amânarea aplicării pedepsei pentru săvârșirea unor infracțiuni de serviciu sau în legătura cu serviciul ori pentru săvârșirea cu intenție a unei alte infracțiuni*”. În mod corespunzător a fost modificat și alin. (2) al art. 23, care a devenit alin. (4) din art. 40, care dispune că Ministrul Justiției poate dispune, în acest caz, încetarea calității de notar public *din oficiu*. Prin Decizia penală nr. 171/A din 13 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în Dosarul nr. 294/42/2013, autoarea excepției de neconstituționalitate a fost condamnată pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor (intenția indirectă) și fals intelectual (intenția directă), hotărâre judecătorească ce a stat la baza emiterii Ordinului Ministrului Justiției nr. 1.897/C din 11 iunie 2015 prin care s-a dispus încetarea calității de notar public. Actul administrativ prin care s-a dispus sancțiunea civilă a fost emis în temeiul legii în vigoare la momentul emiterii, respectiv art. 40 din Legea nr. 36/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, atât sub aspect procedural, cât și material.

27. La o primă analiză s-ar putea desprinde concluzia potrivit căreia problema supusă controlului vizează modul de interpretare și aplicare a legii, atribuit care, prin excelență, ține de resortul instanțelor de drept comun, întrucât existența ori inexistența unui caz de încetare a calității de notar public se întemeiază, de la data apariției Legii nr. 36/1995, pe criterii care pot fi cu ușurință identificate de autoritățile competente. Cu toate acestea, ținând seama de faptul că principiul neretroactivității legii civile este indisolubil legat de procesul de interpretare și de aplicare a legii, se poate constata că dispoziția legală criticată a suferit mai multe modificări susceptibile a genera, din perspectiva conflictului de legi în timp, neajunsuri care sunt de natură a afecta principiul constituțional al aplicării pentru viitor a legii civile. Astfel, conținutul normativ al dispozițiilor legale a variat de la „*săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave sau care aduce atingere prestigiului profesiei*” la „*săvârșirea unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ori pentru săvârșirea cu intenție a unei alte infracțiuni*”, diferența de nuanță și intensitate dintre cele două forme ale condiției fiind evidentă. Fără îndoială că, **de la data apariției lor, conținutul inițial, respectiv cel modificat al dispozițiilor Legii nr. 36/1995 referitoare la încetarea calității de notar public se aplică tuturor situațiilor juridice născute sub imperiul fiecărei norme**. Altfel spus, împrejurarea că unui notar public care a primit o condamnare, în condițiile legii, pentru o infracțiune săvârșită după intrarea în vigoare a dispozițiilor art. 40 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 36/1995, criticate în prezenta cauză, îi încetează calitatea profesională în condițiile prevăzute de noua reglementare nu este de natură a-i afecta vreun drept fundamental, întrucât el este obligat să se supună regulilor noi

instituite, reguli care de altfel îi erau deplin cunoscute la data săvârșirii faptei. Alta este situația în care notarul public este sancționat penal pentru o *faptă comisă anterior apariției normei criticate*. Deși legea nouă poate dispune cu privire la consecințe și efecte nerealizate susceptibile de executare continuă/succesivă, ea nu va putea reglementa cu privire la faptele care, înainte de intrarea ei în vigoare, au dat naștere sau, după caz, au modificat sau au stins o situație juridică, ori cu privire la efecte pe care acea situație juridică le-a produs înainte de aceeași dată. Prin urmare, abaterea de la norma penală săvârșită în perioada de aplicabilitate temporală a dispozițiilor art. 23 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 36/1995, deci anterior modificării normei care devine art. 40, reprezintă, din perspectiva conflictului de legi civile în timp, *facta praeterita*, realizată înainte de intrarea în vigoare a legii noi și pentru care, dacă i s-ar aplica legea ulterioară, ar însemna ca acesteia din urmă să i se atribuie efect retroactiv. De aceea, dacă legea creează o situație juridică nouă, ea nu ar putea să prevadă că noua situație s-a născut din fapte anterioare intrării sale în vigoare.

28. Așa fiind, Curtea reține că dispunerea încetării calității de notar public se realizează prin emiterea unui act administrativ, respectiv ordinul ministrului justiției, în urma desfășurării unor activități de control a autorităților competente prin care se stabilește existența unei cauze de încetare a profesiei prevăzute de lege. Activitățile menționate, privitoare la calificarea unei situații de fapt sau de drept ca fiind cauză de încetare a calității de notar public, presupun atât aplicarea normelor de drept substanțial, cât și a normelor de procedură din Legea nr. 36/1995. Dispozițiile legale referitoare la cazul de încetare a calității de notar public atât în forma în vigoare la data săvârșirii faptelor penale [art. 23 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 36/1995], cât și în forma în vigoare la data emiterii actului administrativ [art. 40 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 36/1995] cuprind, așa cum s-a arătat în prealabil, reguli specifice statutului profesiei, deci norme de drept substanțial, astfel că raportul juridic de drept civil este și rămâne guvernat de legea în vigoare la data nașterii sale, potrivit principiului *tempus regit actum*, respectiv data săvârșirii infracțiunii pentru care notarul public este condamnat penal, iar nu de o lege ulterioară, străină acestuia. În schimb, dispozițiile legale referitoare la autoritatea competentă să dispună sau să constate încetarea calității de notar atât în forma în vigoare la data săvârșirii faptelor penale [art. 23 alin. (2) din Legea nr. 36/1995], cât și în forma în vigoare la data emiterii actului administrativ [art. 40 alin. (4) din Legea nr. 36/1995] constituie norme de procedură care, prin natura lor juridică, sunt de imediată aplicare tuturor procedurilor aflate în desfășurare la momentul intrării lor în vigoare, dacă legea nouă nu prevede ultraactivitatea legii vechi. Astfel, Curtea reține că textele de lege criticate sunt în acord cu principiul neretroactivității legii civile, norma de drept substanțial a art. 40 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 36/1995 fiind aplicabilă exclusiv raporturilor juridice născute ulterior intrării în vigoare a acesteia, în vreme ce norma de drept procedural a art. 40 alin. (4) din Legea nr. 36/1995 se aplică pentru viitor în toate procedurile *pendinte* din fața autorităților competente. Rezultă așadar că, **sub aspect material, temeiul juridic al încetării calității de notar public îl va constitui întotdeauna reglementarea legală în vigoare la data nașterii raportului juridic, respectiv data săvârșirii faptei penale**, schimbarea ulterioară a condițiilor legale sau a cauzelor privind încetarea calității de notar public neavând nicio influență/întrănire asupra acestuia, în vreme ce **procedura urmată de organele competente** să constate cazurile de încetare a calității de notar va fi **cea reglementată prin actul normativ în vigoare la data efectuării controlului/emiterii ordinului ministrului justiției prin care se dispune încetarea calității de notar public**. Prin urmare, revine instanței judecătorești în fața căreia a fost dedus controlului actul administrativ prin care s-a dispus încetarea calității de notar public să verifice temeinicia și legalitatea acestuia prin raportare la legea civilă aplicabilă sub aspect material și procedural.

29. În concluzie, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (1) lit. f) și alin. (4) din Legea nr. 36/1995 raportată la art. 15 alin. (2) din Constituție este neîntemeiată, dispozițiile criticate având o incidență limitată la câmpul lor temporal de acțiune, cu respectarea principiului neretroactivității legii civile.

30. Curtea, în jurisprudența sa, a statuat că „alegerea liberă a profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă nu poate fi interpretată în sensul că orice persoană, oricând poate opta pentru exercitarea unei profesii ori a unei meserii sau pentru alegerea oricărui loc de muncă fără a avea pregătirea și calificarea corespunzătoare ori fără a face dovada că a obținut avizul, autorizația sau atestatul, în cazul în care pentru exercitarea unei profesii sau meserii se cere, pe lângă absolvirea studiilor ori calificarea necesară, și acest lucru” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 545 din 7 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 25 ianuarie 2005).

31. Faptul că exercitarea profesiei de notar public este condiționată de satisfacerea anumitor cerințe nu poate fi privit ca o îngrădire a dreptului la muncă sau a alegerii libere a profesiei. Deși activitatea notarială este o profesie liberală și independentă, exercitarea sa trebuie să se desfășoare într-un cadru organizat, în conformitate cu reguli prestabilite, sub control judecătoresc sau administrativ al organelor competente, reguli a căror respectare trebuie asigurată inclusiv prin aplicarea unor măsuri coercitive, de natură a asigura calitatea actelor notariale, probitatea profesională a notarilor și garanția ocrotirii drepturilor și intereselor persoanelor fizice și juridice care apelează la serviciul public prestat de aceștia (*ad similibet*, este Decizia nr. 806 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 17 ianuarie 2007).

32. Cu privire la instituția încetării calității de notar public în cazul unei condamnări penale, Curtea observă că valoarea socială protejată este integritatea/probitatea persoanei care deține această calitate și prestează un serviciu public, exercitând autoritatea publică cu care a fost investită de stat. Constatarea ilicitului penal printr-o hotărâre judecătorească definitivă înlătură prezumția de nevinovăție a persoanei acuzate și o plasează prin ea însăși în afara cadrului legal de exercitare a funcției. De aceea, condamnarea în sine este cea care determină pierderea integrității/probității, element fundamental al exercitării autorității publice fără de care persoana care ocupă respectiva funcție publică nu mai are legitimitatea de a-și continua activitatea. Condamnarea este cea care determină schimbarea situației juridice a persoanei care exercită autoritatea publică și o descalifică pe aceasta din punct de vedere legal și moral pentru ocuparea funcției în care a fost

investită. Prezumția de nevinovăție, de bună-credință și de loialitate a acesteia au fost desființate ca efect al hotărârii definitive de condamnare, astfel încât, indiferent de modul de executare al pedepsei, unei astfel de persoane nu i se mai poate încredința de către stat exercițiul autorității publice, întrucât, prin condamnarea penală, persoana pierde legitimitatea și încetează de a mai fi în acord cu interesele generale pe care este obligată să le protejeze, potrivit legii (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 582 din 20 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 731 din 21 septembrie 2016). Așa fiind, sub aspectul dreptului constituțional la muncă și la alegerea liberă a profesiei, Curtea reține că, prin reglementarea acestui caz de încetare a calității de notar public, legiuitorul a determinat conținutul dreptului fundamental, stabilind o limită întemeiată pe rațiuni obiective și deplin justificate, care are în vedere importanța serviciului public prestat, interesul general al societății și garantarea încrederii cetățenilor în persoanele investite cu autoritate publică.

33. În lumina acestor considerente, Curtea constată că persoanele vizate de dispozițiile art. 40 alin. (1) lit. f) și alin. (4) din Legea nr. 36/1995, cărora le-a fost aplicată o sancțiune penală pentru săvârșirea unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ori pentru săvârșirea cu intenție a unei alte infracțiuni se află într-o situație obiectiv distinctă de aceea în care se află persoanele care au vocația de a accede la funcția publică de notar, împrejurare ce justifică un tratament juridic deosebit. Conduita ilicită cu consecințe grave sub aspectul răspunderii penale, manifestată în calitatea de notar public, reprezintă elementul obiectiv de diferențiere în cadrul aceleiași categorii de persoane cu vocație generală la ocuparea funcției publice și constituie totodată un motiv justificat și suficient pentru legiuitor de a institui interdicția ocupării unei atare funcții. Cu alte cuvinte, condamnarea definitivă pentru săvârșirea unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ori pentru săvârșirea cu intenție a unei alte infracțiuni constituie, în temeiul art. 40 alin. (1) lit. f) și alin. (4) din Legea nr. 36/1995, un motiv de excludere din profesie, și, ulterior, se convertește în antecedent penal care împiedică redobândirea calității de notar, operând interdicția reglementată de art. 22 lit. d) din aceeași lege. Aceste împrejurări **nu sunt de natură a aduce atingere dreptului la muncă și la alegerea liberă a profesiei**, care este întotdeauna condiționat de respectarea exigențelor legale inerente profesiei.

34. Întrucât din argumentele expuse nu rezultă o restrângere a dreptului fundamental prevăzut de art. 41 din Constituție, Curtea nu poate reține incidența în cauză a dispozițiilor art. 53 din Constituție.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Monica Tudorancea în Dosarul nr. 932/42/2015 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 40 alin. (1) lit. f) și alin. (4) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 noiembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ
ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 96/2014 privind aprobarea tarifelor aplicabile în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor

Văzând Referatul de aprobare nr. 4.148 din 8 august 2016, întocmit de Direcția generală sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

având în vedere prevederile art. 10 lit. b), precum și ale art. 48 alin. (5) și (7) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — La anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 96/2014 privind aprobarea tarifelor aplicabile în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 și 611 bis din 18 august 2014, cu modificările și completările ulterioare, litera C se modifică și se completează după cum urmează:

1. După punctul 257 se introduc două noi puncte, punctele 257a și 257b, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumire analiză/examen/operațiune/produs	Tarif/Lei
„257a	Autorizarea națională a produselor medicinale veterinare prin «consimțământ informat» prin procedura de recunoaștere mutuală sau procedura descentralizată cu România stat interesat în primul val	8091
257b	Autorizarea națională a produselor medicinale veterinare prin «consimțământ informat» prin procedura de recunoaștere mutuală sau procedura descentralizată cu România ca stat de referință	11435”

2. Punctul 277 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumire analiză/examen/operațiune/produs	Tarif/Lei
„277	Tarif anual de menținere pe piață a autorizației de comercializare pentru produse medicinale veterinare	326”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,
Radu Roatiș Chețan

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Drănic, județul Dolj, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. p) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Drănic, județul Dolj, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare.

Art. 2. — (1) De la data deschiderii cărților funciare din oficiu orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc pentru unitatea administrativ-teritorială Drănic, județul Dolj, cu planul cadastral și noile cărți funciare.

(2) Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

Art. 3. — Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în titlurile de proprietate emise în baza legilor fondului funciar sau alte acte de proprietate, planuri și alte evidențe cadastrale și de publicitate imobiliară anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare pe teritoriul unității administrativ-teritoriale Drănic, județul Dolj, își pierd valabilitatea.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruș Ștefănescu

București, 13 decembrie 2016.
Nr. 1.547.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**pentru modificarea Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.094/13.09.2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 8 unități administrativ-teritoriale din județul Buzău**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.094/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 8 unități administrativ-teritoriale din județul Buzău, cu modificările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 27 septembrie 2016, se modifică după cum urmează:

1. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezentul ordin.

2. Anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezentul ordin.

Art. II. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruș Ștefănescu

București, 13 decembrie 2016.
Nr. 1.548.

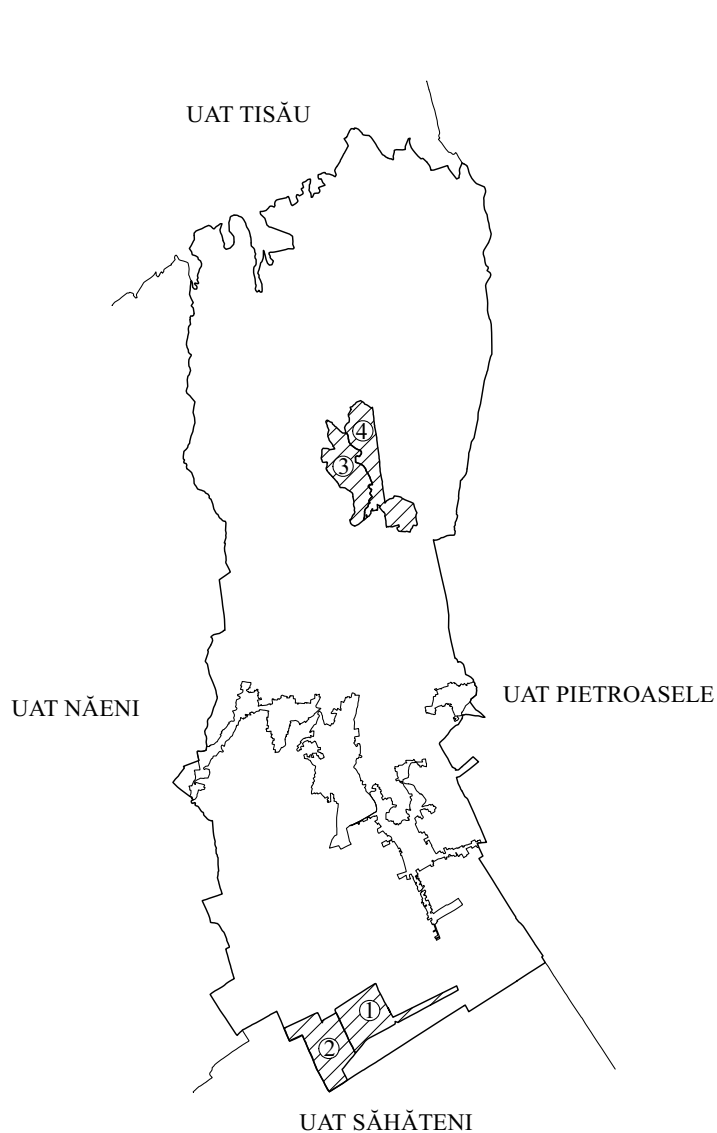
ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 1.094/2016)

LISTA
unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale
în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1	Breaza	Buzău	1, 2, 3, 4
2	Florica	Buzău	1
3	Măgura	Buzău	1
4	Săhăteni	Buzău	1, 2, 3, 4, 5, 6
5	Săpoca	Buzău	1
6	Țintești	Buzău	1
7	Vernești	Buzău	1
8	Boldu	Buzău	1

ANEXA Nr. 2*
(Anexa nr. 2 la Ordinul nr. 1.094/2016)

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 1, 2, 3, 4, UAT- ul Breaza, județul Buzău

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Lunca Corbului, județul Argeș, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. p) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Lunca Corbului, județul Argeș, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare.

Art. 2. — (1) De la data deschiderii cărților funciare din oficiu orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc pentru unitatea administrativ-teritorială Lunca Corbului, județul Argeș, cu planul cadastral și noile cărți funciare.

(2) Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

Art. 3. — Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în titlurile de proprietate emise în baza legilor fondului funciar sau alte acte de proprietate, planuri și alte evidențe cadastrale și de publicitate imobiliară anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare pe teritoriul unității administrativ-teritoriale Lunca Corbului, județul Argeș, își pierd valabilitatea.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,

Radu Codruț Ștefănescu

București, 13 decembrie 2016.

Nr. 1.549.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**privind aprobarea Planului de management al ariei naturale protejate de interes național Lacul Adunații de Geormane**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 111.699 din 11 august 2016 al Direcției biodiversitate, ținând cont de Avizul Agenției pentru Protecția Mediului Dolj nr. 7.903 din 20 august 2015 și Decizia etapei de încadrare nr. 12.231 din 9 septembrie 2015, Avizul Ministerului Culturii nr. 7.813 din 23 decembrie 2015, Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 83.426/163.478/330.260 din 31 decembrie 2015, Adresa Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 74.677 din 10 august 2016 și Adresa Direcției generale păduri nr. 152.192/I.M. din 15 ianuarie 2016,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al ariei naturale protejate de interes național Lacul Adunații de Geormane, prevăzut în anexă.

Art. 2. — Anexa*) face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Erika Stanciu,
secretar de stat

București, 12 august 2016.

Nr. 1.641.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

privind modificarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2015 și 2016, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 185/2015

Văzând Referatul de aprobare nr. D.G. 2.204 din 13 decembrie 2016 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

având în vedere art. 51 alin. (1) lit. b) și alin. (5) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și Hotărârea Guvernului nr. 206/2015 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2015 și 2016, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — La punctul 1) din capitolul VIII, titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Indicatori de evaluare” din Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2015 și 2016, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 185/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 și 219 bis din 1 aprilie 2015, cu modificările și completările ulterioare, litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) număr de bolnavi cu boala Pompe: 5;”.

Art. II. — Direcțiile de specialitate din Casa Națională de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate și unitățile de specialitate prin care se derulează programe naționale de sănătate curative vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică începând cu luna decembrie 2016.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Gheorghe-Radu Țibichi

București, 14 decembrie 2016.

Nr. 1.032.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

